

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/52/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201671
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201671.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, I., zastúpeného Mgr. Andrejom Maarom, advokátom so sídlom Dunajská 6, Bratislava, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, so sídlom Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2097/2014 zo 14. augusta 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2014-34 z 13. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2014-34 z 13. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S/214/2014-34 z 13. októbra 2015 podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 2097/2014 zo 14. augusta 2014. Neúspešnému žalobcovi krajský súd náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 11.04.2011 bol spísaný úradný záznam, z ktorého vyplýva, že P PZ, úradu kriminálnej polície, oddelenia environmentálnej kriminalistiky Bratislava, boli poskytnuté informácie od dôveryhodnej osoby z podozrenia týrania zvierat podľa § 378 Trestného zákona. Išlo o dva a pol ročného koňa anglického plnokrvníka, ktorého vlastníkom mal byť údajne X. S., ktorý vlastní 12 koní na komerčné účely - konské pólo. Tieto kone sa nachádzajú na ohradenom pozemku ranča v obci Rovinka,

pri objekte L.. Zdroj k týranu konkrétneho koňa uviedol, že jeho vlastník mu odmieta poskytnúť veterinárnu starostlivosť a taktiež mu odmieta dávať stravu, údajne dlhší čas nejedol, vraj už nevládze pohrýzť ani jablko a je v absolútne zúboženom stave, má strašnú hnačku, je celý opuchnutý, dehydrovaný a nevládze stáť. Z toho dôvodu dôveryhodná osoba kontaktovala nemenovaného veterinára - odborníka na kone. Veterinár na základe zadovážených fotografií uviedol, že ak kôň nedostane okamžitú liečbu, behom pár dní, možno aj hodín uhynie. Dôveryhodná osoba v záujme záchranu koňa niekoľkokrát kontaktovala jeho vlastníka. Vlastník koňa mu uviedol, že je mu úplne jedno, čo s koňom bude. Predať ani liečiť koňa úplne odmieta. Ďalej uviedla, že naposledy dňa 10.04.2011 videla koňa v zúboženom stave ležať v tráve medzi panelmi, odmietal sa aj postaviť. Podľa slov dôveryhodnej osoby vlastník koňa je údajne arogantný, vyhráza sa a mal by byť aj držiteľom zbrane. V systéme REGOB sa nachádza s menom X. S. iba jedna osoba a to X. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. - X..

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Senci, Obvodné oddelenie PZ Dunajská Lužná zo dňa 11.04.2011, ČVS: ORP-697/DL-SC-2011 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie vo veci úmyselného prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil trestne zodpovedný páchatel' tým, že v doposiaľ neustálenom období od 13,30 hod. dňa 11.04.2011, kedy bol skutok spoľahlivo zistený v obci X. pri objekte firmy L. (S.) v oplotenom ranči porušil ust. § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, ods. 2 písm. e/ zák. č. 39/2007 Z. z., nakoľko obmedzil výživu a napájanie zvierat'a - 13 kusov koňov (anglický plnokrvník), čo poškodilo ich zdravotný stav, pričom privolaní pracovníci z Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Senec po vykonanej ohliadke priestorov, depistáži chovu koní a vyjadrenia páchatel'a konštatovali, že úroveň výživy je nevyhovujúca, pozostáva iba z pastvy, nie je poskytované dostatočné množstvo objemového krmiva - bielkovinového a glycidového, čím sa dopustil porušenia vyššie citovaného zákona, zároveň v čase kontroly na pozemku vykonávali pracovníci ohliadku kadáveru (tela) 3. ročného koňa - anglického plnokrvníka, ktorého mal dňa 05.04.2011 prezrieť súkromný veterinárny lekár, ktorý však podľa vyjadrenia páchatel'a nevykonal ošetrovanie a nepodal mu akékoľvek liečivá, iba nariadil diétu - kŕmenie senom, na uvedenom kadavéry koňa mala byť dňa 12.04.2011 vykonaná pitva za účelom zistenia presnej príčiny úhynu, pričom páchatel' bol riadne poučený, že kadáver koňa môže následne zlikvidovať spaľovaním iba špecializovaná firma - kafiléria v Nitre, avšak dňa 12.04.2011 v čase kontaktovania páchatel'a, tento uviedol, že kadáver koňa už nie je u neho v chove, nakoľko ho odviezol na kŕmenie tigrov do Oázy sibírskych tigrov v obci Kostolná pri Dunaji, kde ho pracovníci rozobrali (po príchode príslušníkov PZ im bolo oznámené, že s kadáverom nesmú kŕmiť tigre a musí ho spaľovaním zlikvidovať kafiléria Nitra), čím uvedeným konaním páchatel' porušil ust. § 29 ods. 7 zák. č. 39/2007 Z. z. a ustanovenia čl. 12 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. Trestné stíhanie bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu - ohliadkou miesta činu dňa 11.04.2011.

Dňa 21.04.2011 bolo vydané uznesenie ČVS: ORP-697/DL-SC-2011, ktorým do konania Okresné oddelenie PZ v Senci, Obvodné oddelenie PZ Dunajská Lužná pribralo znalca z odboru veterinárstva, odvetvia choroby zvierat a kynológia MVDr. Janu Freyovú, zapísanú v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Senec, Obvodného oddelenia PZ Dunajská Lužná zo dňa 27.07.2011 bolo rozhodnuté tak, že vec postupuje Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe Senec na prejednanie priestupku, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o priestupok proti zák. č. 37/2007 Z.z..

V spise je založená Zápisnica o ohliadke miesta činu, popis udalosti: úhyn trojročného žrebca Anglický plnokrvník, miesto ohliadky X., začiatok ohliadky 11.04.2011 o 13.30 hod. koniec ohliadky 11.04.2011 o 15.00 hod.. Osoby prítomné pri ohliadke boli MVDr. J. - štátna veterinárna správa, pripojená fotodokumentácia č. 134 Okresného riaditeľstva PZ v Senci vo veci týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorej sa dopustil trestne zodpovedný páchatel' tým, že v doposiaľ neustálenom období od 13,30 hod. dňa 11.04.2011, kedy bol skutok spoľahlivo zistený, v obci X. pri objekte firmy L. (S.) v oplotenom ranči, porušil ust. § 22 ods. 1 písm. b/, c/ d/ e/, ods. 2 písm. e/ zák. č. 39/2007 Z. z.. List prvostupňového správneho orgánu zo dňa 13.04.2011; Správa o ohliadke zo

dňa 13.04.2011; Záznam zo dňa 12.04.2011; Úradný záznam o veterinárnej kontrole č. 1020231104/2011/1 Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Senec, z ktorého vyplýva, že dňa 11.04.2011 začala veterinárna kontrola o 13,10 hod. do 15,00 hod.. Veterinárnu kontrolu vykonala MVDr. W. J., MVDr. J. I.. Názov kontrolného orgánu subjektu bolo X., miesto výkonu kontroly X. 320, číslo prevádzky CEHC 236609, za prítomnosti X. S.. Účelom veterinárnej kontroly bol podnet na prešetrenie chovu koňa. Z preukázaného kontrolného zistenia vyplýva, že v čase kontroly bol predmetný kôň uhynutý, podľa vyjadrenia majiteľa kôň uhynul cca o 12,00 hod. 11.04.2011. Ošetrovanie koňa vykonal MVDr. A., podľa neho bola nariadená diéta, seno, neboli podávané žiadne liečivá. Kôň bol vo veku tri roky anglický plnokrvník, žrebec, pôvodom z chovu D.. Majiteľ má 12 koní. Kone sú celoročne na pastve, nie je podávané jadro, podľa vyjadrenia majiteľa, jadro podáva iba v prípade potreby. Seno dostávajú v prípade potreby, dovážané zo Stupavy, nie je doklad o nákupe, o prevoze. Výživný stav zvierat nie je vyhovujúci. Na napájanie sa používajú tri napájačky (jedna funkčná) v priestore pri maštali sa nachádzajú predmety, na ktorých sa zvieratá môžu poraniť. Žalobca sa vyjadril, že priestory sú v stave vývoja a úpravy a zdravotný stav koní je dobrý, úradný záznam podpísal žalobca.

Dňa 06.09.2011 prevzal žalobca upovedomenie o začatí priestupkového konania a predvolanie na ústne pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť dňa 21.11.2011 o 9,00 hod. v priestoroch prvostupňového správneho orgánu.

Dňa 20.10.2011 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie o priestupku č. k. 2766/2011, ktorým žalobca bol uznaný vinným z priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 3367/2011 zo dňa 23.01.2012, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Žalobca s týmto rozhodnutím nesúhlasil a preto podal na Krajský súd v Bratislave žalobu o preskúmanie uvedeného rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa, o ktorom rozhodol Krajský súd Bratislava rozhodnutím č. k. 5S 133/2012-49, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Správne orgány opäť posúdili vec a rozhodli tak, že Regionálna veterinárna potravinová správa Senec vydala dňa 03.04.2014 rozhodnutie č. 2766/2011, ktorým uznala žalobcu vinným z priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti a uložila mu pokutu vo výške 500,- eur. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal. O odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 14.08.2014, č. 2097/2014, ktoré je predmetom preskúmania tohto konania.

Súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Prvé rozhodnutia správnych orgánov č. 2766/2011 zo dňa 20.10.2011 a č. 3367/2011 zo dňa 23.01.2012 boli zrušené, nakoľko konajúci súd vzhľadom na vadu vo výroku týchto rozhodnutí, nakoľko skutok nebol vo výroku dostatočne vymedzený čo do času a miesta jeho zistenia.

Súd po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. 2766/2011 zo dňa 03.04.2014 mal za to, že správny orgán odstránil tieto nedostatky, uviedol čas, kedy bolo zistené porušenie, a to dňa 11.04.2011 v čase od 13:10 hod. do 15:00 hod. a taktiež miesto, a to farma Z. X., X. XXX.

Podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti, priestupku sa dopustí ten, kto sa nezdrží konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie, a neuloží osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat alebo ich zbytočné utrpenie. Žalobca v žalobe argumentoval tým, že toto citované ustanovenie neodkazuje na § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona o veterinárnej

starostlivosti, inak povedané zo zákona nevyplýva, že porušenie povinnosti podľa § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona o veterinárnej starostlivosti je priestupkom podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti.

Súd má za to, že aj keď neodkazuje je zrejmé, že porušením § 22 od. 1 písm. b/, c/, d/, e/, ods. 2 písm. e/ zákona o veterinárnej starostlivosti sa môže naplniť skutková podstata priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti a pokiaľ zákon neodkazuje na konkrétne ustanovenie, tak preto, aby zbytočne neokliešťoval naplnenie skutkovej podstaty len na určité konanie, špecifikované v uvedených ustanoveniach.

V zmysle § 48 ods. 6 zákona o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.10.2011 sa na priestupky a ich prejednávanie vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecným predpisom o priestupkoch je zákon č. 372/1990 Zb., v zmysle ktorého § 4 ods. 3 sa konaním rozumie aj opomenutie takeého konania, na ktoré bol páchatelom vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný.

V zmysle § 29 ods. 6 zákona o veterinárnej starostlivosti je vlastník zvierat, držiteľ zvierat a pôvodca živočíšnych vedľajších produktov povinný zabezpečiť neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov, ktoré vznikajú v súvislosti s jeho činnosťou alebo v jeho prevádzkarni tak, aby sa zabránilo šíreniu chorôb zvierat a ZONOS.

Krajský súd mal za to, že v priebehu správneho konania sa dostatočne preukázalo, že žalobca vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery opomenutím konania, na ktoré bol povinný podľa zákona o veterinárnej starostlivosti porušil povinnosti uložené v § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona o veterinárnej starostlivosti a naplnil tým skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti tým, že žalobca uhynutého koňa odstránil v rozpore s povinnosťami uloženými v § 29 ods. 6, 7 písm. a/ uvedeného zákona.

Neobstojí ani námietka žalobcu, ktorý tvrdí, že v konaní mu nebolo preukázané, že bol vlastníkom alebo držiteľom uhynutého koňa. Šetrením bolo preukázané, a to výpoveďou samého žalobcu, ktorý príslušníkom OO PZ Dunajská Lužná oznámil, že uhynutý kôň už nie je u neho v chove, nakoľko ho odviezol na skŕmenie tigrom do Oázy sibírskych tigrov v obci D. pri B., čo potvrdila aj pani U., ktorá uviedla, že dňa 11.04.2011 zavolať pán X. S. z X. a ponúkol jej uhynutého koňa ako potravu pre tigre a následne jej toho istého dňa doviezol neznámy muž uhynutého koňa, pričom jej nedal žiadny papier a povedal jej, že na základe súhlasu veterinára môže dať koňa tigrom.

Taktiež neobstojí námietka žalobcu, že bolo porušené jeho právo na spravodlivé prejednanie jeho priestupku tým, že bez akéhokoľvek zdôvodnenia nebol ustanovený znalec príslušného odvetvia, a že vypracovaný znalecký posudok je nezákonným dôkazom a vadou konania.

Znalecký posudok č. 04/2011 bol vypracovaný znalkyňou MVDr. Janou Freyovou zapísanou v zozname znalcov vedenom na Ministerstve spravodlivosti SR, preto správny orgán nemal dôvod pochybovať o jeho hodnovernosti.

Dôkazom v správnom konaní je aj znalecký posudok, ktorý je výsledkom výkonu znaleckej činnosti podľa zákona č. 382/2004 Z. z.. Znalecký posudok ako dôkazný prostriedok a dôkazy z neho zistené sa opierajú o odborné alebo vedecké poznatky. Znalecký posudok je jedným, nie jediným z dôkazov v správnom konaní, ktorý hodnotí správny orgán ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom však nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť, ale hodnotí iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom (rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo150/2009).

Znalecký posudok nemožno bez ďalšieho odmietnuť iba preto, že znalec nad rámec svojho oprávnenia a v rozpore s ust. § 107 ods. 1 Trestného poriadku hodnotí vo svojom posudku niektoré dôkazy, lebo rieši

právne otázky. Skutočnosť, že znalec zaujme vo svojom posudku stanovisko aj k otázke, ktorej zodpovedanie prislúcha výhradne súdu, nerobí tento posudok celkom nepoužiteľný, pokiaľ obsahuje odborné poznatky a zistenia, z ktorých znalec takéto závery urobil a ktoré súčasne umožňujú súdu, aby si totožný alebo iný záver o takejto otázke urobil sám (uznesenie NS SR sp. zn. 7To/18/2000).

Podkladom pre rozhodnutie podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe z právneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Krajský súd nevzhladol pochybenie správneho orgánu pri vyhodnotení predmetného znaleckého posudku, ako jedného z dôkazov.

Čo sa týka výšky pokuty správny orgán pri stanovení výšky pokuty prihliadol na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania, spočívajúceho v porušení ustanovení legislatívnych požiadaviek zákona o veterinárnej starostlivosti na ochranu zdravia zvierat, nezabezpečenia neškodného odstránenia živočíšnych vedľajších produktov, čím vznikla možnosť ohrozenia zdravia zvierat a ľudí. Žalobca sa nezdržal konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie, a neuložil osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat alebo ich zbytočné utrpenie, ktorého sa dopustil tým, že obmedzil výživu a napájanie zvierat, neposkytol dostatočnú plnohodnotnú výživu, nevykonal preukázané ošetrenie koňa, neodstránil z priestoru chovu zvierat predmety, na ktorých sa môžu poraniť a nezabezpečil neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili, napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom.

II.

Odvolyvanie žalobcu

Žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote proti rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania.

V odvolaní žalobca uviedol, že svoje odvolanie odôvodňuje tým, že v konaní bolo porušené jeho právo na spravodlivé prejednanie veci, čo spôsobilo, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci a v konaní žalovaného bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z. sa jedná o tzv. komisiívny delikt, ktorý je možné porušiť tak, že páchatel' priestupku niečo aktívne vykoná čo nemá, niečoho sa nezdrží. Výnimkou je povinnosť voči osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť. Namiesto toho správny orgán skutkovo vymedzil správania žalobcu, ktoré mu kladie za vinu tak, že niečo nekonal - nevykonal ošetrenie koňa, neposkytol výživu, neodstránil predmety. Správny orgán žalobcu sankcionuje za omisiívne správanie., že niečo opomenul, pritom § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z. vôbec neumožňuje spáchať tento priestupok nekonaním, s výnimkou povinnosti voči osobám, ktoré konajú na zodpovednosť páchatel'a. Pritom správny orgán vôbec neuvádza z čoho povinnosť žalobcu niečo konať vyplýva. Správny orgán v rozhodnutí žiadnym spôsobom neuvádza, ako žalobca porušil povinnosť voči osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, ani aké osoby to boli, pritom mu toto porušenie zákona kladie za vinu.

Výkonaným dokazovaním nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že žalobca aktívne svojím konaním

obmedzil výživu zvierat. Celé dokazovanie bolo namierené na to, že žalobca niečo neposkytol alebo nevykonan, naproti tomu § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z. postihuje určité aktívne konanie. Rozhodnutie v časti obmedzenia výživy nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Správny orgán subsumoval správanie žalobcu, ktoré skutkovo vymedzil ako nekonanie pod komisívny delikt, ktorý je možné porušiť takmer výlučne konaním.

Ustanovenie § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z. žiadnym spôsobom neodkazuje na § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona č. 39/2007 Z. z.. Inak povedané, zo zákona nevyplýva, že porušenie povinností podľa § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona č. 39/2007 Z. z. je priestupkom podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z.. Kým § 22 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z. z. ukladá vlastníkovi, alebo držiteľovi zvierat'a určitý druh správania - povinnosti, § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z. sankcionuje iný druh správania.

Kvalifikovanie nekonania žalobcu ako správanie napĺňajúce skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z. z., ktorý je možné spáchať iba konaním považuje žalobca za zmätočné.

V konaní nebolo preukázané, že žalobca bol vlastníkom alebo držiteľom uhynutého koňa, nebolo špecifikované ani o akého koňa išlo, ani odkiaľ zistil správny orgán informácie, pri ktorých neuvádza zdroj. Uvedený postup považuje žalobca za porušenie práva na spravodlivý proces, čo je vadou napadnutého rozhodnutia, resp. prvostupňového rozhodnutia.

V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by žalobca obmedzil výživu a napájanie zvierat.

Pokuta bola žalobcovi uložená za viaceré porušenia zákona č. 39/2007 Z. z. (ďalej len „zákon“). Jedným z porušení zákona má byť aj týranie zvierat tým, že žalobca mal obmedzovať výživu a napájanie koní (§ 22 ods. 2 písm. e/ zákona). Žalovaný vychádzal zo Znaleckého posudku č. 04/2011, vypracovaný znalcom MVDr. Janou Freyovou, znalec v odbore veterinárstvo - kynológia. Znalecký posudok bol vypracovaný na základe poverenia Okresného riaditeľstva PZ v Senici OO PZ Dunajská Lužná vo veci úmyselného prečinu týrania zvierat. Žalobca aj naďalej zastáva názor, že bolo porušené jeho právo na spravodlivé prejednanie jeho priestupku tým, že bez akéhokoľvek zdôvodnenia nebol ustanovený znalec z príslušného odvetvia. Orgán činný v trestnom konaní porušil pri obstarávaní znaleckého posudku § 143 ods. 1 a 2 a § 145 Trestného poriadku. Podľa zistení žalobcu v blízkom okolí miesta výkonu podnikania sídlia minimálne 3 znalci z príslušného odboru „Chov koní hipológia“.

Z uvedených skutočností vyplýva, že znalecký posudok bol zabezpečený nezákonným spôsobom, nakoľko pri jeho vyhotovení policajný orgán nepostupoval podľa zákona, ktorý mu predpisuje presný postup pri obstaraní znaleckého posudku osobou, ktorá nie je zapísaná v príslušnom odbore. Z ustáleného výkladu práva na spravodlivý proces vyplýva, že na nezákonne získané dôkazy sa v spravodlivom procese neprihliada.

Orgán činný v trestnom konaní bezdôvodne v priamom rozpore s § 143 ods. 2 Trestného poriadku poveril vypracovaním posudku znalca z odboru kynológia, bez toho, aby bol tento postup zdôvodnený. Žalobca má právo, aby odborné posúdenie vykonal odborník z príslušného odboru, iba ak to nie je možné, tak je možné zvoliť iného znalca. Tento postup však treba primeraným spôsobom zdôvodniť. V predmetom prípade nebolo podané žiadne zdôvodnenie. Podľa názoru žalobcu mal príslušný orgán na zistenie skutočností o tom, či chované kone žalobcu sú riadne vyživované a na posúdenie ich zdravotného stavu pribrať znalca z odboru hipológia, a nie z odboru kynológia. Povinnosťou krajského súdu bolo námietky proti nezákonnému postupu pri ustanovení znalca vyhodnotiť. Súd namiesto toho uviedol dôvody, ktoré právne ani logicky nesúvisia s uvedenou námietkou. Skutočnosť, že súdny znalec je zapísaný ako znalec v odbore kynológia, ktorý sa týka chovu psov, nie je dôkazom o tom, že je odborne spôsobilý v odbore hipológia, teda odbore, ktorý sa týka chovu koní.

Žalobca preto namieta porušenie práva na spravodlivý proces pri ustanovení znalca, odbornosť znalca a správnosť znaleckého posudku, ako aj to, že v rozhodnutí nebolo uvedené žiadne odôvodnenie, pretože nebol vo veci ustanovený znalec z príslušného odboru, ako to vyplýva z § 143 ods. 2 Trestného poriadku. V žalobe žalobca preukázal, že bolo možné ustanoviť znalca z príslušného odboru. Zároveň je porušením práva na spravodlivý proces vada rozhodnutia, ktorá spočíva v tom, že ustanovenie znalca z iného odboru správny orgán žiadnym spôsobom neodôvodnil. Tieto vady konania boli jednak porušením práva na spravodlivý proces žalobcu a jednak išlo o vady, ktoré mohli mať vplyv (resp. mali) na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 145 ods. 1 Trestného poriadku treba pri pribratí znalca určiť formou otázok úlohy, ktoré má znalec riešiť z hľadiska svojej odbornosti, pritom treba dbať na to, že znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky, ani hodnotiť vykonané dôkazy, ani robiť právne závery. Tieto základné pravidlá pri kladení otázok boli porušené pri otázke č. 3 a č. 4, kde bolo uložené znalcovi z nepríslušného odboru, aby uviedol: otázka č. 3 „Uviest' o každom jedincovi, či mu boli spôsobené zranenia, ktoré je možné kvalifikovať ako týranie zvierat'a zvlášť krutým spôsobom...“ a na otázku č. 4 dokonca znalec nemohol odpovedať, pokiaľ nezodpovedal otázku bez vyhodnotenia vykonaných dôkazov a vykonania právnych záverov. Na otázku mohol znalec odpovedať iba za podmienky, že zviera bolo týrané. Teda za podmienky, že znalec vyhodnotí dôkazy a urobí právny záver o týraní. Orgán činný v trestnom konaní výslovne navádzal znalca, aby vyhodnotil dôkazy určitým spôsobom a urobil aj právny záver. Čo znalec aj urobil, skutkový stav a vykonané dôkazy vyhodnotil, zaujal právne závery proti žalobcovi, čo uviedol v odpovedi na otázku č. 4. Znalec uviedol akých porušení zákona sa žalobca mal dopustiť a právne ich kvalifikoval. Znalec právne vyhodnotil skutkový stav tak, že vlastník porušil § 22 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ a § 22 ods. 2 písm. e/ zákona. Závery znalca si správny orgán osvojil. Na základe nesprávne vykonaného znaleckého dokazovania nemôže byť vydané správne rozhodnutie. Je sporné, čo potom malo byť úlohou ďalšieho správneho konania, keď o vine rozhodoval znalec znaleckým posudkom, resp. ešte pred ním policajt, ktorý žiadal, aby bolo opísané týranie koní. Uvedeným postupom orgánu činného v trestnom konaní, ako aj nesprávnym postupom znalca pri vypracovaní znaleckého posudku, bol flagrantne porušený zákon a práva žalobcu na spravodlivý proces, tým že otázky na znalca boli kladené v rozpore so zákonom a základnými zásadami kladenia znaleckých otázok. Odpoveď na kapióznou otázku č. 4 bola pre rozhodnutia v oboch stupňoch rozhodujúca, nakoľko právne posúdenie prebrali doslovne do svojich rozhodnutí. Úlohou znaleckého posudku nie je a nesmie byť prejednanie rozhodnutia správnych orgánov alebo orgánov činných v trestnom konaní. Ak je podaný takýto nesprávny posudok, nemôže správny orgán na jeho základe spravodlivo rozhodnúť. Dôkaz predmetným znaleckým posudkom preto treba považovať za vadu konania - nezákonný dôkaz, na ktorý nemožno prihliadať. Nesprávny znalecký posudok spôsobil, že správny orgán sa nemohol pri rozhodovaní odchyliť od právnych kvalifikácií znalca, nakoľko znalec vykonal aj právne posúdenie veci a vyhodnotenie dôkazov, čo malo byť pôvodne úlohou správneho orgánu. Táto skutočnosť rozhodujúcim spôsobom ovplyvnila ďalšie rozhodnutie vo veci.

V napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov nie je podľa žalobcu dostatočným spôsobom zdôvodnené použitie sankcie v hornej hranici peňažnej pokuty, najmä na aké priťažujúce okolnosti prihliadal, pokiaľ sa rozhodol pre pokutu vo výške 75% najvyššej prípustnej sankcie. Skutočnosť, že uvedenú výšku považuje správny orgán za primeranú, sa nedá považovať za dostatočné odôvodnenie, ale za arbitrárne rozhodnutie.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 29.02.2016, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že ako odvolací orgán príslušný podľa § 6 ods. 2 písm. c/ zákona

o veterinárnej starostlivosti a podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu RVPS Senec o priestupku č. k. 725/2014 k č.k. 2766/2011 zo dňa 03.04.2014 o uložení pokuty vo výške 500,- eur podľa § 48 ods. 2 zákona o veterinárnej starostlivosti za naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.10.2011, t. j. v čase spáchania priestupku tým, že sa nezdržal konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie, a neuložil osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat alebo ich zbytočné utrpenie, ktorého sa dopustil tým, že obmedzil výživu a napájanie zvierat, neposkytol dostatočnú plnohodnotnú výživu, nevykonal preukazné ošetrenie koňa, neodstránil z priestoru chovu zvierat predmety, na ktorých sa môžu poraniť, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.10.2011, a za naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. aj/ zákona o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.10.2011 tým, že nezabezpečil neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov, ktorého sa dopustil tým, že uhynutý kôň nebol neškodne odstránený v kafilerickom zariadení, čím došlo k porušeniu § 29 ods. 6 a ods. 7 písm. a/ zákona o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.10.2011, čo bolo zistené úradnou veterinárnou kontrolou vykonanou dňa 11.04.2011 v čase od 13.10 hod. do 15.00 hod. na farme žalobcu Z., CEHZ 236609. Zároveň žalovaný nariadil žalobcovi uhradiť paušálnu sumu trov konania vo výške 16,- eur podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a v súlade s Vyhláškou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupku.

Úradná veterinárna kontrola bola vykonaná na základe podnetu na stav v chove koní v súčinnosti s príslušníkmi policajného zboru Obvodného oddelenia PZ Dunajská Lužná. V čase veterinárnej kontroly dňa 11.X4.2011 od 13.10 hod. do 15.00 hod. bolo na farme Z. X., X. XXX zistené, že predmetný kôň (anglický plnokrvník) v deň kontroly uhynul. Kontrolou ostatných koní (v čase kontroly v počte 12) bolo zistené, že kone sú celoročne na pastve, úroveň výživy je nevyhovujúca, pozostávala iba z pastvy, nebolo poskytované dostatočné množstvo objemového krmiva (účastník nepredložil žiadnu evidenciu o nákupe a spotrebe krmiva ani o veterinárnych úkonoch). Zvieratá mali k dispozícii tri napájačky, z toho funkčná bola iba jedna. V priestore pri maštali a hale sa nachádzali predmety, na ktorých sa zvieratá mohli poraniť.

Skutočnosti zistené počas úradnej veterinárnej kontroly sú uvedené v Úradnom zázname o veterinárnej kontrole č. 1020231104/2011/1 zo dňa 11.04.2011, s ktorým bol žalobca oboznámený a ktorý podpísal s vyjadrením: „Priestory sú v stave vývoja a úprav a zdrav. stav koní je dobrý“.

Podľa názoru žalovaného rozhodnutie o odvolaní č. k. 2097/2014 zo dňa 14.08.2014 vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vydal ho orgán na to príslušný a obsahuje všetky predpísané náležitosti. Výrok rozhodnutia obsahuje popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie a rozhodnutie o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal a reagoval na pripomienky, návrhy a vyjadrenia žalobcu. Dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a jednoznačne preukázali, že skutok uvedený vo výroku napadnutého rozhodnutia sa stal.

Čo sa týka znaleckého posudku č. 04/2011, tento bol vypracovaný MVDr. Janou Freyovou, teda odborne spôsobilou osobou s ukončeným vysokoškolským vzdelaním v odbore všeobecné veterinárske lekárstvo. Znalkyňa MVDr. Jana Freyová bola pribraná do konania vo veci na základe Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Senci, Obvodné oddelenie PZ Dunajská Lužná, ČVS: ORP- 697/DL-SC-2011 zo dňa 21.04.2011 ako znalec z odboru veterinárstvo, odvetvie choroby zvierat a kynológia, zapísaná v zozname znalcov MS SR pod evidenčným číslom 910800. MVDr. Jana Freyová - zapísaná v zozname znalcov vedenom na Ministerstve spravodlivosti SR, ako odborne spôsobilá osoba s ukončeným vysokoškolským vzdelaním v odbore všeobecné veterinárne lekárstvo si ako odborného konzultanta na posúdenie zdravotného stavu koní z hľadiska ich výživy, psychického stavu a veterinárneho ošetrenia prizvala MVDr. P. D., špecialistku na choroby koní. Znalecký posudok je

doložený fotodokumentáciou s opisom, ktorý jednoznačne poukazuje na nevyhovujúci výživný a u niektorých jedincov aj zdravotný stav, ako aj nevyhovujúce zoohygienické podmienky chovu.

V konaní neboli porušené práva žalobcu na spravodlivé prejednanie veci.

Žalovaný pri stanovení výšky pokuty prihliadal podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania, spočívajúceho v porušení ustanovení legislatívnych požiadaviek zákona o veterinárnej starostlivosti na ochranu zdravia zvierat, nezabezpečenie neškodného odstránenia živočíšnych vedľajších produktov, čím vznikla možnosť ohrozenia zdravia zvierat a ľudí. Žalobca sa nezdržal konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie, a neuložil osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat alebo ich zbytočné utrpenie, ktorého sa dopustil tým, že obmedzil výživu a napájanie zvierat, neposkytol dostatočnú plnohodnotnú výživu, nevykonal preukazné ošetrenie koňa, neodstránil z priestoru chovu zvierat predmety, na ktorých sa môžu poraniť a nezabezpečil neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov, ktorého sa dopustil tým, že uhynutý kôň nebol neškodne odstránený v kafilerickom zariadení a to i napriek upozorneniu inšpektorov RVPS Senec. Žalovaný pri určovaní výšky pokuty zohľadnil tiež dĺžku trvania protiprávneho stavu, ktorý preukázateľne trval minimálne v čase vykonania úradnej veterinárnej kontroly dňa 11.04.2011. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia žalovaný zobral do úvahy skutočnosť, že žalobca, ako vlastník alebo držiteľ zvierat, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky pri chove zvierat alebo držaní zvierat - následkom bol nevyhovujúci výživný a u niektorých jedincov aj zdravotný stav, ako aj nevyhovujúce zoohygienické podmienky chovu koní a úhyn jedného z nich.

Žalovaný s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nesúhlasil a trval na svojich argumentoch, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní č. k. 2097/2014 zo dňa 14.08.2014 k odvolaniu žalobcu a vo vyjadrení k žalobe zo dňa 25.02.2015, stotožnil sa so závermi súdu uvedenými v rozsudku, a tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní proti tomuto rozsudku považoval za nesprávne a účelové.

Žalovaný má za to, že z preukázaných skutočností je zrejmé, že jeho rozhodnutie bolo vydané oprávnene a vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ktorý zakladá administratívno-právnu zodpovednosť žalobcu, je zákonné - postupoval v súlade s právnymi predpismi, vydal ho orgán na to príslušný, čím boli splnené hmotnoprávne i procesnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia, je zrozumiteľné a obsahuje všetky predpísané náležitosti.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP preskúmal rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý popredchádzal jeho vydaniu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP a postupom podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb a fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

Odvolačí súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobkyňa namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom preskúmania je rozsudok krajského súdu, ktorý žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.k. 2097/2014 zo dňa 14.08.2014 zamietol. Preskúvaným správnym rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Regionálnej, veterinárnej a potravinovej správy Senec č.k. 725/2014 zo dňa 03.04.2014, ktorý rozhodol o priestupku a uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov účinného do 31.10.2011 tým, že sa žalobca nezdržal konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie a neuložil osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat, alebo iné ich zbytočné utrpenie, konanie ktorého sa dopustil tým, že obmedzil výživu a napájanie zvierat, neposkytol dostatočnú plnohodnotnú výživu, nevykonal preukázané ošetrenie koňa, neodstránil z priestoru zvierat predmety, na ktorých sa môžu poraniť, čím porušil ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d./ e/ a ods. 2 písm. e/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011. Súčasne bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. a/ aj j/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 tým, že nezabezpečil neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov, ktoré sa dopustil tým, že uhynutý kôň nebol neškodne odstránený v kafilerickom zariadení, čím došlo k porušeniu § 29 ods. 6 a ods. 7 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011, čo bolo zistené úradnou veterinárnou kontrolou vykonanou dňa 11.04.2011 v čase od 13.10 hod do 15.00 hod., farma: Z. X. X. XXX, CEH2 2366 09, za čo bola uložená žalobcovi podľa § 48 ods. 2 zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 pokuta vo výške 500,- eur.

Žalobca - odvolateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu tvrdil zhodne ako v podanej správnej žalobe, že skutkové vymedzenie správania žalobcu, ktoré podľa správnych orgánov malo byť porušením zákona, nenaplnia skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s tvrdením krajského súdu, ktorý relevanciu tomuto žalobnému bodu, nepriznal. Podľa odvolacieho súdu výrok rozhodnutia žalovaného, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zodpovedá ustanoveniu § 77 zákona č. 372/1990 Zb., v ktorej zákonodarca vymedzuje náležitosti výroku rozhodnutia vydaného v konaní podľa zákona č. 372/1990 Zb., keď výrok obsahuje všetky zákonné náležitosti rozhodnutia o priestupku. Nie je zjavné (nevyplyva to z obsahu odvolania žalobcu, ani vymedzenia žalobného bodu), v čom podľa žalobcu spočíva nedostatočné skutkové vymedzenie správania žalobcu, keď odvolací súd mal za to, že jednoznačne, určite a zrozumiteľne, v konečnom dôsledku dostatočne, je vymedzené konkrétne správanie žalobcu, ktoré je naplnením skutkovej podstaty priestupku, z ktorého bol žalobca žalovaným uznaný vinným.

Žalobca v odvolacom konaní tvrdil, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe nedostatočne zisteného stavu na posúdenie veci a v správnom konaní sa vyskytla vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Tento odvolací dôvod následne špecifikoval tvrdením, že nebolo možné, aby žalobca bol uznaný zo spáchania priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z., na základe tých skutkových okolností, ktoré uviedli správne orgány vo výrokoch svojich rozhodnutí, keď podľa názoru žalobcu priestupok, podľa tohto zákonného ustanovenia, zákonodarca neumožňuje spáchať nekonaním. Tvrdil, že zo zákona nevyplyva, že porušenie povinností podľa § 22 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ a ods. 2 písm. e/ zákona č. 39/2007 Z.z. je priestupkom podľa § 48 ods. 1 písm. f/, keď podľa žalobcu § 22 ods. 1 ukladá vlastníčkovi alebo držiteľovi zvieratá určitý druh správania a povinnosti a ustanovenie § 48 ods. 1 písm. f/ sankcionuje iný druh správania. Podľa žalobcu, správnymi orgánmi kvalifikované nekonanie žalobcu, podľa správnych orgánov naplňajúce skutkovú podstatu priestupku, § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z., je podľa žalobcu, možné spáchať iba konaním, preto záver správnych orgánov považuje za zmatečný.

Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. V prípade, že správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, poruší tým ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 6. marca 2008).

Ako nedôvodnú vyhodnotil najvyšší súd odvoláciu námietku neurčitosti výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, keď preskúmané správne rozhodnutia, ich výrok považuje za dostatočne určité, keď z výroku rozhodnutia, ktorým bol žalobca uznaný zo spáchania priestupku, je vymedzené konanie, ktoré sa kladie žalobcovi za vinu, ktoré naplnia konkrétnu skutkovú podstatu priestupku, časové obdobie zistenia porušenia povinnosti žalobcom, ich konkretizácie, ako aj právna kvalifikácia porušenia povinnosti žalobcu, a kvalifikácia skutkovej podstaty priestupku.

Žalobca tvrdil, že nebola naplnená skutková podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011, ktorá podľa žalobcu predpokladá, že páchatel priestupku niečo vykoná, čo nemá, niečoho sa nezdrží. Podľa žalobcu správanie žalobcu vymedzili správne orgány pri uvedenej kvalifikácii priestupku ako nekonanie, keď podľa žalobcu ustanovenie § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 neumožňuje spáchať tento priestupok nekonaním.

V konaní bolo preukázané, že žalobca povinnosti vymedzené v § 22 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z. tak, (v čase skutku), ako sa mu kladú za vinu porušil, keď nezabezpečil dostatočné kŕmenie a napájanie zvierat,

v dôsledku čoho obmedzil ich výživu a napájanie zvierat, v dôsledku čoho im neposkytol plnohodnotnú výživu a v konečnom dôsledku obmedzením výživy zvierat poškodil zdravotný stav zvierat a vykonával chov zvierat, ich ustajnenie tak, že neodstránil z priestoru chovu zvierat predmety, na ktorých sa môže zviera poraniť, čím aj podľa odvolacieho súdu naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011 (v spojení s ustanovením § 54c zákona 39/2007 Z.z.), ktorá upravuje, že „priestupku sa dopustí ten, kto sa nezdrží konania, ktoré môže spôsobiť poranenie alebo iné poškodenie zvierat, ich utrpenie, a neuloží osobám, ktoré konajú na jeho zodpovednosť, aby sa zdržali konania, ktoré by mohlo spôsobiť poranenie, iné poškodenie zvierat, alebo ich zbytočné utrpenie“. Žalobca bol povinný zabezpečiť zvieratám plnohodnotnú stravu kŕmenie a prístup k napájadlám, vykonať ich riadne ustajnenie - chov v zariadeniach, ktoré zaručia ich dobrý zdravotný stav, fyziologické a biologické potreby, dostatočnú voľnosť pohybu, rozvíjanie ich daností a fyziologických prejavov správania, a to práve dodržiavaním požiadaviek na ustajnenie zvierat, na kŕmenie, napájanie, na chov zvierat a v tejto súvislosti aj vedenie záznamov.

Žalobca naplnil aj podľa odvolacieho súdu skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011, aj konaním umiestňovaním predmetov v areáli chovu, na ktorých sa zvieratá mohli poraniť, a to v mieste ustajnenia zvierat alebo v mieste chovu zvierat, teda konanie, ktorého sa mal žalobca zdržať, mohlo spôsobiť zvieratám poranenie alebo iné poškodenie alebo ich utrpenie, resp. žalobca nezabezpečil, aby takéhoto správania (umiestňovania predmetov) sa zdržali osoby, ktoré konali na jeho zodpovednosť, čím podľa názoru aj odvolacieho súdu porušil žalobca povinnosti vymedzené v § 22 ods. 1 písm. d/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 Z.z.. Žalobca bol povinný zabezpečiť zvieratám plnohodnotnú stravu, kŕmením a zabezpečením ich prístupu k napájadlám a realizovať ich ustajnenie a chov, v zariadeniach, ktoré zaručia ich dobrý zdravotný stav, naplnenie fyziologických a etologických potrieb, zabezpečiť im dostatočnú voľnosť pohybu, rozvíjať ich danosti a fyziologické prejavy správania. Tieto povinnosti mohol žalobca porušiť konaním (napr. nevhodným kŕmením a pod.), ako i opomenutím konania nekŕmením a aj nedostatočným kŕmením zvierat a nedostatočným prístupom k napájadlám. V oboch prípadoch sa jednalo o konanie (buď aktívna činnosť žalobcu, ktorej sa mal zdržať, alebo nekonanie, nedostatočné konanie v súvislosti s plnením povinností vymedzených v § 22 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z.). Obmedzenie výživy zvierat a tým aj neposkytnutie im plnohodnotnej stravy je konaním, ktorého sa mal žalobca zdržať, lebo nim mohol spôsobiť poranenie a iné poškodenia zvierat a v konečnom dôsledku aj ich utrpenie. Je preukázané, že žalobca porušil § 22 ods. 1 písm. c/, ako písm. b/ a písm. d/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011. Podľa odvolacieho súdu v konaní bolo preukázané, aj naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. a/ a písm. j/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011, keď bolo preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 29 ods. 6 a 7 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011, keď nezabezpečil neškodné odstránenie uhynutého zvieratá prostredníctvom kafilerického zariadenia. Skutkové zistenia správnych orgánov preukazujú, že žalobca konaním, ktoré skutkovo vymedzil žalovaný v spojení s prvostupňovým správnym orgánom vo výroku rozhodnutia, naplnil skutkovú podstatu priestupkov podľa § 48 ods. 1 písm. f/ a § 48 ods. 1 písm. a/ a písm. j/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011, keď obmedzenie výživy a napájania zvierat, neposkytnutie im plnohodnotnej výživy, umiestňovanie predmetov v priestoroch ustajnenia a chovu zvierat, ktoré mohli spôsobiť poranenia zvierat, ako aj neošetrenie koňa, naplňajú skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z., a preukazujú porušenie povinnosti žalobcu ako vlastníka a držiteľa zvierat podľa § 20 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011. Žalobca tým, že nevykonával v súlade s povinnosťami vymedzenými v § 29 ods. 6 a 7 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov (uhynutého koňa) naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. a/ a písm. j/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že nebolo možné skutkové vymedzenie správania žalobcu považovať za naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 48 ods. 1 písm. f/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou, že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že nebolo preukázané, že je vlastníkom uhynutého koňa a že obmedzil

výživu, ako aj prístup zvierat k napájadlám, odvolací súd poukazuje, že povinnosti vymedzené v § 22 ods. 1 sa viažu k vlastníkovi alebo k držiteľovi zvierat. Z obsahu vyšetrovacieho spisu, ktorý je súčasťou predloženého administratívneho spisu mal správny orgán, ako aj odvolací súd preukázané, že žalobca nezabezpečil odvoz uhynutého koňa v súlade so zákonnou úpravou, keď ho poskytol ako krmivo pre tigre - tretej osobe v obci D. pri B., v oáze sibírskeho tigra N. U., ktorá potvrdila (tak ako vyplýva zo záznamu podpráporčíka A. dňa 12.04.2011), že v jej areáli sa nachádzali na paletách ostatky koňa čiernej farby bez hlavy, ktorý bol rozrezaný na dve polovičky, jedna polovička bola rozporcovaná a druhá vcelku. U. potvrdila, že 11.04.2011 jej telefonicky zavolať žalobca, oznámil jej, že mu uhynul kôň, a ponúkol jej ho ako potravu pre tigre, následne dňa 11.04.2011 o 19.00 hod. jej neznámi muži uhynutého koňa doručili, pričom jej nedali žiadny doklad. Bolo jej oznámené, že veterinár povedal, že koňa môže dať tigrom. Obsah záznamu podpráporčíka A. a vyjadrenia U., fotodokumentácia administratívneho spisu nepreukazujú tvrdenie žalobcu, že nebol vlastníkom uhynutého koňa, keď žalobcovo nakladanie s ním je v rozpore s tvrdením, že ho nevlastnil, resp. nemal ho v držbe. Tento odvolací dôvod, ktorý bol súčasne aj žalobným dôvodom, ostal iba v rovine tvrdení, keď navyš ani v odvolaní proti prvostupňovému správnenému rozhodnutiu žalobca konštatuje, že o kone sa staral označený veterinár a v odvolaní proti skoršiemu prvostupňovému správnenému rozhodnutiu (odvolanie zo dňa 25.11.2011), ako ani v konaní proti vydaným skorším správneným rozhodnutiam (žaloba zo dňa 27.03.2012) tieto skutočnosti žalobca neuvádzal. Odvolací súd poukazuje aj na obsah Úradného záznamu o veterinárnej kontrole č. 1020231104/2011 vykonanej 11.04.2011 v areáli žalobcu, keď kontrolné zistenia preukazujú, že bol kôň uhynutý, keď podľa tvrdenia žalobcu uhynul o 12.00 hod. dňa 11.04.2011, a ošetrovanie koňa vykonal MVDr. A., navyš v zázname, ktorý podpísal aj žalobca v kolónke funkcia majiteľ žalobca neuviedol, že nebol vlastníkom alebo držiteľ uhynutého koňa.

V konaní nebolo sporným, že uhynutý kôň bol nájdený v čase kontroly v oplotenom areáli žalobcu, v ktorom vykonával žalobca ustajnenie a chov zvierat, okrem iného aj koní. Žalobca pred vyšetrovateľom tvrdil, že uhynutého koňa predal neznámej osobe, avšak tento kôň je u neho ustajnený s tým, že budúci majiteľ má záujem ho urýchlene odviezť. V správnom konaní uvedené skutočnosti žalobca nepreukázal (prevod koňa na konkrétnu osobu), keď nebolo sporným, že kone sa nachádzali v jeho ohradenom areáli (uhynutý kôň, aj iné zvieratá), a veterinárna kontrola konštatovala v areáli existenciu uhynutého koňa. Ku kontrole sa vyjadroval žalobca ako majiteľ areálu a koní a nespochybnil pri úradnej kontrole, že nie je vlastníkom, resp. držiteľom koňa. Tieto skutočnosti nenamietal ani v odvolaní proti skoršiemu prvostupňovému správnenému rozhodnutiu, ako aj v správnej žalobe, ktorú podal proti skoršiemu rozhodnutiu žalovaného. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd za nepreukázanú a účelovú.

Zo záznamu z veterinárnej kontroly vyplývajú zistenia kontrolných orgánov, že kone sú celoročne na pastve, nie je im podávané jadro, zdravotný stav zvierat nie je vyhovujúci, na napájanie zvierat sa používajú tri napájadlá, z ktorých je len jedno funkčné v priestore pri maštali, v prístreškoch sa nachádzajú predmety, na ktorých sa zvieratá môžu poraniť.

Záver, ktoré vyplývajú z úradného záznamu o veterinárnej kontrole boli potvrdené aj v Zápise o ohliadke miesta činu Obvodným oddelením PZ Dunajská Lužná z 11.04.2011, keď hliadka našla v areáli žalobcu uhynutého koňa, ktorý bol vychudnutý, konštatuje, že na pozemku je množstvo kovových predmetov, ktoré trčia zo zeme, nachádza sa tam dvanásť koní v zlom pochudnutom stave, jeden kus kravy, ktorá je v stajni, dvaja psy, jeden je uviazaný na reťazi pri nefunkčnej Ávii, navyš tieto závery potvrdzuje aj obsah Znaleckého posudku č. 04/2011, vypracovaný MVDr. Janou Freyovou.

Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné tvrdenie odvolateľa, že nebol riadne zistený stav vecí, že nebolo v konaní preukázané, že obmedzil výživu a napájanie zvierat. Z obsahu administratívneho spisu - Znaleckého posudku č. 04/2011, ohliadkou - úradným záznamom o veterinárnej kontrole, ako aj vykonaním ohliadky hliadkou PZ a ďalšími listinnými dôkazmi (fotodokumentácia) bolo preukázané, že v ohradenom areáli žalobcu sa nachádzajú vychudnuté kone, nemajú zabezpečený dostatok krmiva a riadny prístup k napájadlám a v ohradenom areáli v časti, kde sa vykonáva ustajnenie a chov koní, sa nachádzajú predmety, ktoré sú položené na zemi, resp. trčiacie zo zeme, ktoré by mohli spôsobiť

poranenie zvieratám. Odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány rozhodli na základe riadne zisteného stavu veci.

K odvolacej námietke, ktorá spochybňuje zákonnosť vypracovaného znaleckého posudku, odvolací súd konštatuje, že MVDr. Jana Freyová je znalkyňou z odboru Veterinárstvo, Choroby zvierat a chov zvierat (od 27.05.1991 do 15.08.2011, od 10.03.2009 odbor Kynológia) Znalecký posudok č. 04/2011 vypracovala v spolupráci s odbornou konzultantkou na choroby a chov koní MVDr. P. D.. V znaleckom posudku znalkyňa konštatuje skutkové zistenia, ktoré preukazujú, že koňom nebola poskytovaná dostatočná výživa, nemali žiaden prídavok jadra, mali problematický prístup k napájajúcej vode, čo preukazuje aj fotodokumentáciou, veľkosť a umiestnenie napájajúcej vody neumožňuje, aby sa napojilo viac ako dva kone naraz. Znalkyňa konštatovala, že v čase jej návštevy krmenie spočívalo v pasení celoročného pasenia v klimatických podmienkach, čo nie je možné, nakoľko premrznutá pastva môže byť príčinou vážnych zdravotných komplikácií vedúcich až k smrti koňa. Znalecký posudok obsahuje aj záver, že vlastník či držiteľ porušil § 22 ods. 1b/, c/, d/ zákona č. 39/2007 Z.z. a § 22 ods. 2 písm. e/ zákona č. 39/2007 Z.z.. Súčasťou znaleckého posudku je aj stanovisko odbornej konzultantky MVDr. D., špecialistky na choroby koní, ktorá konštatuje, že nebola zabezpečená primeraná veterinárna starostlivosť v čase obhliadky, nie sú k dispozícii žiadne záznamy o veterinárnej prevencii ani ošetrovaní a prípadné potrebné úkony nerobil súkromný veterinár lekár, podľa zákona o veterinárnej starostlivosti.

Pre posúdenie obsahu a záveru znaleckého posudku je podstatné odborné vyjadrenie znalca k zdravotnému stavu posudzovaných zvierat. Tieto závery posudok jednoznačne obsahuje. Pokiaľ znalec v znaleckom posudku vyjadruje sa aj k právnej stránke veci a konštatuje porušenie § 22 zákona č. 39/2007 Z.z., tak takéto právne posúdenie a závery, podľa odvolacieho súdu nie sú relevantné pre rozhodovanie správnych orgánov, keď nie je daná kompetencia znalca z odboru veterinárstvo, posudzovať právnu stránku veci, ktorá prislúcha výlučne konajúcim správnym orgánom. Uvedenie právnej stránky veci (právneho názoru znalca z odboru veterinárstvo), či zisteným konaním došlo k porušeniu zákona alebo nie, však v konečnom dôsledku nespochybňuje a nemôže spochybniť správnosť záverov znalca k posudzovaným skutkovým okolnostiam. Navyše tieto skutkové zistenia znalca potvrdzujú aj ďalšie vykonané dôkazy v správnom konaní.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd nezistil, že by správne orgány oboch stupňov porušili zákon a dospeli k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam a že by ich záver, vyjadrený v obsahu (aj výroku) preskúmaného rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, vychádzal výlučne z tvrdení znalca o právnom posúdení veci. Skutočnosť, že znalecký posudok obsahoval aj uvedenie zákonných povinností, ktoré boli, podľa znalca porušené, samo o sebe nemôže a nespochybňuje vecnú správnosť a konkrétne skutkové závery znalca obsiahnuté v znaleckom posudku, a preto nemôže spôsobiť nezákonnosť znaleckého posudku a neakceptáciu odborných záverov znalca. Odvolací súd neakceptoval námietky žalobcu, ktorý spochybnil zákonnosť nariadeného znaleckého dokazovania, vzhľadom na osobu znalkyne a jej aprobáciu, keď je znalkyňa v odbore veterinárstvo, keď navyše svoje závery konzultovala s odborníkom v problematike chovu koní, čo pri vypracovaní znaleckého posudku zákon umožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu znalecký posudok nebol vyhotovený znalcom, ktorý by nemal kompetenciu hodnotiť uvedené skutočnosti a prijal závery uvedené v posudku, a preto vychádzajúc z obsahu predloženého znaleckého posudku, dospel aj odvolací súd k záveru, že tieto odvolacie námietky sú nedôvodné.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že správne orgány nedostatočným spôsobom zdôvodnili použitie sankcií pri hornej hranici, peňažnej pokuty od 0 - 663,88 eur a nepreukázali na aké priťažujúce okolnosti prihliadali, keď uložili pokutu vo výške 75% najvyššej prípustnej sankcie, odvolací súd uvádza, že právna úprava v čase skutku umožňovala za spáchanie priestupkov podľa § 48 ods. 1 písm. f/ a § 48 ods. 1 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011 uložiť pokutu v rozmedzí od 0 - 663,88 eur. Právna úprava platná a účinná v čase konania a rozhodovania správnych orgánov (ako aj konania a rozhodovania krajského a najvyššieho súdu), umožňovala, aby orgán veterinárnej správy uložil fyzickej

osobe pokutu pri naplnení rovnakých skutkových podstát, za spáchanie rovnakých priestupkov (rovnaké skutkové podstaty priestupkov) v rozmedzí najmenej od 300 - 800,- eur. Pri aplikácii § 54c ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z. (prechodné ustanovenia) konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Toto ustanovenie vstúpilo do účinnosti od 17.08.2012 a platí aj v súčasnosti. Priestupkové konanie začalo 06.09.2011, kedy žalobcovi bolo doručené zo strany prvostupňového správneho orgánu upovedomenie o začatí priestupkového konania a predvolania na ústne pojednávanie vo veci 2486/2011-230 z 06.09.2011. Konanie nebolo právoplatne skončené ani dňom, keď vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 54c ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z., z čoho vyplýva, podľa názoru odvolacieho súdu, že správne orgány boli oprávnené aplikovať ustanovenia zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 (účinnom aj v čase skutku 11.04.2011, aj dňa, kedy bola vykonaná veterinárna kontrola u žalobcu).

Správne orgány v súlade s úpravou zákona č. 39/2007 Z.z. v znení účinnom k 31.10.2011 uložili pokutu v hornej sadzbe zákonnej úpravy od 0 - 663,88 eur, vo výške 75% možnej výšky uloženej pokuty, čo znamená, že neuložili pokutu v najvyššej možnej výške ale v druhej polovici hornej sadzby. Správne orgány odôvodňovali výšku uloženej pokuty - prvostupňový správny orgán tvrdil, že konaním žalobca naplnil skutkovú podstatu priestupkov, spôsobil možnosť ohrozenia zvierat a ľudí, a zohľadňoval dĺžku trvania protiprávneho stavu, ktorý musel trvať nielen v čase vykonania úradnej kontroly. Žalovaný v dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že žalobca porušil viaceré povinnosti - obmedzenie výživy a napájania zvierat, neposkytnutie plnohodnotnej výživy, nevykonanie ošetrovania koňa, neodstránenie z priestoru chovu predmetov, na ktorých sa môžu poraniť, nezabezpečenie neškodného odstránenia živočíšnych vedľajších produktov (uhynutého koňa), a to napriek upozorneniu inšpektorov RVPS Senec. Súčasne zduplikoval, tak ako prvostupňový správny orgán, že uvedené zistenia (viaceré porušenia), museli trvať dlhšie ako v čase kontroly, teda nielen jediný tento deň, keď žalobca bol povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky pri chove zvierat a ich držaní, avšak nedodržaním povinnosti vznikol následok, ako dôsledok nevyhovujúcej výživy a u niektorých jedincov aj zdravotný stav zvierat a nevyhovujúce hygienické a chovné podmienky chovu koní a úhyn jedného z nich. Určenie výšky pokuty je vecou správnej úvahy.

Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci.

Z rozhodnutia žalovaného a aj zdôvodnenia pokuty je preukázané, že uloženie pokuty sa týka viacerých porušení povinností žalobcu a naplnenie viacerých skutkových podstát priestupkov.

Neobstojí tvrdenie žalobcu o neprimeranej výške pokuty, keď pokuta bola uložená v druhej polovici sadzby platnej a účinnej v čase skutku a v strede zákonnej sadzby pokuty v čase rozhodovania správnych orgánov, čo znamená, že zákonodarca sprísnil sankcie za ukladanie obdobných priestupkov s účinnosťou od 01.11.2011.

Vzhľadom na skutkové zistenia, ktoré boli dôvodom pre postup a rozhodovanie správnych orgánov a vydanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného, je nutné konštatovať, že protiprávny stav a porušovanie povinností žalobcu nemohlo trvať len 11.04.2011 (v čase kontroly), ale vzhľadom na stav zvierat - ich kondíciu, tento stav musel trvať reálne dlhší čas, než v čase vykonania kontroly, čo bol aj argument pri ukladaní pokuty správnymi orgánmi. Podľa názoru odvolacieho súdu zdôvodnenie pokuty správnym orgánom nevybočilo z medzí zákona, je logické, naplnia ustanovenie § 12 zákona č. 372/1990 Zb., preto vyhodnotil odvolací súd odvoláciu námietku o nedostatočnom zdôvodnení pokuty za nedôvodnú.

Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že posudzované konanie žalobcu sa týkalo priestupku na úseku veterinárnej starostlivosti.

Spoločnosť neustále kladie dôraz na ochranu prírody (fauny, flóry), environmentálnu politiku, čo dotvrdzuje aj fakt, že sprísňuje sankcionovanie priestupkov na úseku veterinárnej starostlivosti (vrátane posudzovaných priestupkov).

Porušovanie povinnosti držiteľa, vlastníka zvierat treba chápať nielen ako porušovanie zákonom uložených povinností v súvislosti s chovom a držaním zvierat, ale je potrebné vyhodnocovať dôsledky porušenia týchto povinností a vnímať ich aj v aspekte, že objektom porušovania týchto povinností je zviera, živá bytosť, nie vec, tak ako vyplýva z vývoja súčasnej legislatívy v tomto smere. Na postihovanie (v priestupkovom konaní) protiprávneho konania vlastníkov a držiteľov zvierat, v súvislosti s povinnosťami na úseku veterinárnej starostlivosti, musí spoločnosť klásť neustále zvýšený dôraz. Ukladanie sankcií za porušovanie povinností na úseku veterinárnej starostlivosti jednoznačne plní aj preventívnu funkciu, ktorú napĺňa každé priestupkové konanie, týkajúce sa priestupkov na úseku veterinárnej starostlivosti, a to nielen proti konkrétnemu páchatelovi priestupku, ale aj vo vzťahu k jeho okoliu, resp. komunite, ktorej sa týka (napr. chovateľov a držiteľov zvierat a pod.).

Vzhľadom na správnom konaní zistené dôsledky porušenia povinnosti žalobcu (obmedzenie výživy a napájania zvierat, neposkytnutie im plnohodnotnej výživy, neošetrenie zvierat, chov zvierat v nevhodnom prostredí), treba jednoznačne konštatovať, že sankcia uložená žalobcovi správnymi orgánmi je uložená v súlade so zákonom a jej výška nemôže zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcu, ako podnikateľa. Vzhľadom na výšku uloženej sankcie, nemožno konštatovať, že sankcia má likvidačný charakter vo vzťahu ku žalobcovi ako podnikateľovi a že by bola neadekvátne a neprimeraná, keď podľa názoru najvyššieho súdu, vzhľadom na následky porušenia povinností žalobcu, ako vlastníka a držiteľa zvierat, ktoré sa nedajú napraviť, odstrániť, bola uložená v súlade so zákonom a neboli splnené podmienky pre aplikáciu moderačného práva.

Pri aplikácii § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Pri aplikácii § 250k ods. 1 OSP a contrario a § 492 ods. 2 SSP odvolací súd žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovaný správny orgán, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.